

jylland den 1. Januar 1922, medens en villiesbestemt Panteret ikke kan stiftes, idet § 12 i Lov Nr. 259 af 28. Juni 1920 opretholder den tidligere Tilstand med Hensyn til villiesbestemt Underpant i Løsøre. Efter Lovens § 11, 2det Stykke, omfatter Panteretten i fast Ejendom kun Tilbehøret til Landejendomme og Fabrikker; ved Paragraffen opnaas, at Panteretten i Tilbehør udvides til anden Næringsdrift, saasom Hoteller, Møller, Teatre, Apoteker m. m.

Ændringsforslag.

Af Udvalget, tiltraadt af Justitsministeren:

Lovforslaget deles i to selvstændige Lovforslag, som affattes saaledes:

I.

„Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 258 af 28. Juni 1920 om Indførelse af dansk Personret, Familieret og Arveret i de sønderjydske Landsdele.

§ 1.

Den før 1. Januar 1922 gældende Rets Regler om Adgangen til ved Dom at erklære en bortebleven Person død finder vedblivende Anvendelse, for saa vidt sagsøgte er bortebleven under Forhold, der skyldes den i 1914 udbrudte Verdenskrig, og Sagen rejses inden Udgangen af December Maaned 1924.

§ 2.

§§ 48 og 60, 2det og 3die Punktum, i Lov Nr. 258 af 28. Juni 1920 ophæves.

§ 3.

Dansk Rets Regler om Formueforholdet mellem Ægtefæller, derunder Lov Nr. 75 af 7. April 1899, træder i Kraft i de sønderjydske Landsdele den 1. Juli 1922, for saa vidt angaar de denne Dag eller senere stiftede Ægteskaber.

Paa Ægteskaber, der er stiftet før 1. Juli 1922, finder de hidtil gældende Regler om Formueforholdet mellem Ægtefæller vedblivende Anvendelse indtil Udgangen af September 1922. Fra 1. Oktober 1922 finder dansk Rets Regler — jfr. denne Paragrafs 1ste Stykke — ogsaa Anvendelse paa disse Ægteskaber, for saa

vidt der ikke ved Villieserklæring gyldigt maatte være truffet en fuldstændig eller delvis Særejeordning mellem Ægtefællerne.

Dog kan enhver af Ægtefællerne ved en før 1. Oktober afgiven Erklæring fordre den hidtil i det paagældende Ægteskab bestaaende Formueordning opretholdt. Erklæringen afgives skriftligt til Civildommeren i den Retskreds, hvor Ægtefællerne eller den af dem, der ønsker at afgive Erklæringen, er bosat.

Over de saaledes afgivne Erklæringer vil der være at føre en dertil af Dommeren autoriseret Bog, og Erklæringerne vil ved Dommerens Foranstaltning være at bekendtgøre i Statstidende. Naar Erklæringen kun afgives af en af Ægtefællerne, skal Dommeren endvidere ved anbefalet Brev saa vidt muligt gøre den anden Ægtefælle bekendt med Erklæringen.

Erklæringerne er fritaget for Stempel og anden offentlig Afgift, hvilket tillige skal være Tilfældet med de Berigtigelser i Grundbogen, der for bestaaende Ægteskabers Vedkommende maatte nødvendig-gøres ved Bestemmelserne i nærværende Paragrafs 2det Stykke, 2det Punktum.

§ 4.

Den i Lov Nr. 75 af 7. April 1899 § 7 omhandlede Tinglæsning af en Ægtepagt med Hensyn til faste Ejendomme erstattes af Indførelsen i Grundbogen. Samme Regel gælder Beslutninger om Formuefællesskabets Ophævelse i Henhold til Lovens §§ 28—31.

§ 5.

Dansk Rets Regler om Hensiddens i uskiftet Bo træder i Stedet for de hidtil gældende Regler om fortsat Formuefællesskab.

§ 6.

Er der af Ægtefæller, hvis Formueforhold berøres af nærværende Lovs § 3, 2det Stykke, og som efterlader sig Livsarvinger, før 1. Oktober 1922 ved en testamentarisk Disposition tillagt den længstlevende Arveret til eller Raadighed over den først afdødes Bo, vil en saadan Bestemmelse være at anse som hjemlende den efterlevende Ægtefælle Ret til at henseside i uskiftet Bo.

§ 7.

§ 55, 2det Stykke, i Lov Nr. 258 af 28. Juni 1920 affattes saaledes:

„Hvor en umyndig har haft flere Formyndere, skal Underretten snarest muligt efter denne Lovs Ikrafttræden træffe Af-